

[Rytter.]

om disse Spørgsmaal. Ministeren inddelte sit Svar i 4 Punkter; jeg vil ogsaa søge at inddele min Redegørelse og mit Svar paa lignende Maade; dog vil jeg først rette et Par Bemærkninger til den ærede radikale Ordfører (Gunnar Fog-Petersen) i Anledning af nogle af hans Udtalelser.

Det er jo saaledes, at naar den ærede radikale Ordfører staar frem og taler med sin skolede Røst og sin formfuldendte Fremtræden, siger man uvilkaarligt til sig selv: En Stemme som denne kan ikke lyve, en Stemme som denne kan ikke fremføre Ting, der kan misforstaas. Men naar man saa har tænkt lidt over, hvad den ærede Ordfører har sagt, kommer man dog til at tænke som saa: Ja, men der er nu alligevel forskellige Ting, der kan indvendes mod hans Udtalelser.

Det ærede Medlem begyndte med at sige, at naar man fra Venstres og konservativ Side har været saa kraftig i Modstanden imod dette Forslag, hidrører det fra, at denne Kritik er fremsat imod Lovforslaget, saaledes som de havde ventet det skulde blive, og ikke imod Forslaget, saaledes som det er. Jeg er naturligvis ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem, naar han udtaler noget saadant, ogsaa har Beviset derfor, og derfor vil jeg bede det ærede Medlem om her fra Talerstolen at nævne et eneste Punkt, hvor jeg i min Kritik er gaaet ud over Lovforslaget, saaledes som det er. Hvordan jeg havde ventet det, ved det ærede Medlem intet om, og derfor stilles Spørgsmaalet ganske konkret: Vil det ærede Medlem nævne mig eet Tilfælde, hvor jeg gik ud over Lovforslaget, saaledes som det er? For Resten vilde jeg have haft meget vanskeligt ved at kritisere Lovforslaget, saaledes som jeg havde ventet det, for jeg maa indrømme, at jeg var naiv paa dette Punkt. Jeg var saa lykkelig at være til Stede paa Skydebanen, da Journalisterne holdt deres Fest, og dør udtalte Statsministeren tydeligt og klart, at der var Folk i dette Land, som ønskede Kritik udelukket og ønskede rosende Udtalelser i Stedet; men Ministeren var en Modstander af dette, han vilde lade andre beholde deres Frihed, naar blot han beholdt sin. Jeg tænkte ved mig selv, da jeg hørte disse Udtalelser: Naa, saa faar vi altsaa ikke nogen Straffelov, der lægger Baand paa Pressen. Da saa det foreliggende Lovforslag blev fremsat, kunde jeg se, at den højtærede Justitsminister har overvundet selve Statsministeren og alligevel er kommet med et Forslag, som lægger Baand paa Pressen.

Den ærede radikale Ordfører udtalte endvidere: Vi maa se at faa Lovforslaget gennemført hurtigt inden Valget. Det forekommer mig at være en ganske mærkværdig Udtalelse af en radikal Ordfører. Hvorfor har det dog saadan en Hast, hvorfor skal det gennemføres før Valget? Hvis det ærede Medlem har en god Samvittighed, lad saa Folk have Lov at tænke over Sagen, og lad os faa Forslaget behandlet grundigt her i Rigsdagen. Jeg gjorde i Gaar opmærksom paa en Fejl, der var indløbet i Forslaget fra Ministeriets Side, og Justitsministeren accepterede det. Jeg synes ikke, vi kunde have været bekendt, at Forslaget var gaaet gennem Rigsdagen saadan affattet, at en Mand, som sad og tænkte paa at forstyrre Freden paa 5. Juni Plads, kunde straffes paa et meget tidligt Tidspunkt for at have begaaet en fuldbyrdet Forbrydelse, medens den Mand, der tænkte paa at forstyrre Freden i Rigsdagen, ikke vilde kunne straffes for fuldbyrdet Forbrydelse, før han havde været i Rigsdagen. Jeg tror, at alle vilde spørge, hvordan den Slags Ting kunde passere i den danske Rigsdag. Jeg nævner dette Eksempel for at vise, at det er nødvendigt, at et Forslag bliver gennemgaaet af sagkyndige, og dertil henregner jeg ikke mig selv, ej heller Rigsdagen som saadan. Jeg synes, det er nødvendigt at faa et Lovforslag, der danner Grundpillen for en Del Omraader i Straffeloven, kritiseret af virkelige sagkyndige.

Jeg gaar saa over til at tale om Ministerens Gennemgang af min Tale. Den højtærede Minister takkede mig for min interessante Tale, men udtalte elskværdigt, som Ministeren kan være, at han syntes dog at maatte føje til, at min Tale var blevet daarligere og daarligere, efter som Tiden gik. Jeg skal ikke bestride dette. Man kan ikke dømme selv om den Slags Ting, det kan Ministeren bedre afgøre. Nu er det ikke for at bruge tomt Returgods, men jeg vil om Ministerens Tale sige akkurat det samme, og jeg vil gøre endnu mere, hvad Ministeren ikke gjorde, jeg vil bevise det. Da Ministeren kom til Slutningen i min Tale, var han kommet saa langt ud, at jeg tror, han i Dag vil trække ind igen. Ministeren talte om Dagsboden, og hvad dertil knytter sig. Ministeren og jeg var enige om, at det er et rent sagligt Spørgsmaal, som ikke har noget som helst med Demokrati eller Ikke-Demokrati at gøre. Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne maa godt tale om nogle Lande i Modsætning til andre Lande; det, jeg bebrejdede ham, var, at han overhovedet satte dette Spørgsmaal i Forbindelse med